

12 Я НИЕ НЕ СМѢ ПРІАЛИ АДХАТЪ, НА ТОА МІРЪ, НО АДХАТЪ, КОЙТО (СЕ ДАВА) Ѡ БГѦ, ДА ЗНАЕМЕ ШО НИ Е ДАРОВАНО Ѡ БГѦ:

13 Което и проповѣдывае, не съ рѣчи който са надчени съ человѣческа премъдрость, но (съ рѣчи) който надчѣва Дхъ стѣи и съ адхѣвно то разсѣждаваме адхѣвно то.

14 Я живѣтенъ человѣкъ не раздмѣва онова шото е Ѡ бжѣатъ Дхъ: защото мѣ се види (като) бездмие, и не може да раздмѣе, понеже за него (требва) да разсѣждава адхѣвно.

15 Но адхѣвно (человѣкъ) разсѣждава за сичко, а за него никои не може да разсѣждава.

16 Защото, кой е раздмѣлъ Господніатъ оумъ, шото да може и да го надчи; но ние имаме оумъ Хрѣтово.

ГЛАВА Г.

1 Изъ и съ васъ, кратіе, не моглохъ да говоримъ като съ адхѣвни (человѣци), но като съ плѣтани, като съ младѣнци въ (оученіе то) Хрѣтово.

2 Изъ въ нахранихъ съ млѣко, а не съ глѣстіе: защото іоше не можехте (да го жвѣчете): но и сегѣ іоше не можете:

3 Защото сте іоше плѣт-

ски: понеже когѣто има помеждъ васъ зависѣ и прѣнїе и несогласїа, не стѣ ли плѣтски, и не живѣете ли като дрѣгитѣ человѣци;

4 Защото, когѣто единъ (Ѡ васъ) говори: азъ самъ Павловъ: а дрѣгъ: азъ самъ Яполловъ: не стѣ ли плѣтски;

5 Шо е Павелъ, или шо е Яполловъ; не са ли токмѣ слѣжитѣли, чрезъ който вше повѣровахте; и каквото Гдѣ е даровалъ секомѣ (Ѡ нихъ);

6 Изъ насадихъ, Яполловъ напои, а Бгъ (заповѣда) да порастѣ.

7 Затова нито който насаждава, нито който напоѣва е нѣшо, но (сичко то е) Бгъ който (прѣви) да порастивѣва.

8 И който насаждава, и който на поѣва еано са: и секой ще да прїиме своѣта си мзда споретъ свойатъ си требѣ.

9 Защото ние сме бжѣи спомѣшници: (а) вше стѣ нѣва та бжѣа, и зданіе то бжѣе.

10 Изъ споретъ бжѣа та благодѣть когѣто ми е дадена (Ѡ негѣ), като искѣсенъ домоздѣтель тѣрихъ ѡснованіе то, а дрѣгъ гради на него: но секой да глѣда каквѣ гради (на него).